

אנו מוציאים עכשיו כ-30 מיליון דולר לאימפורט, מזה 50 מאכספורט. השאר
בא מן החוץ ושילומין כ-75 מיליון. ביסול ההענקת יצאם היבוא. יבוא.
אנו מוציאים כמאהיים מיליון על יבוא מצרכים, כחמשים על יבוא צרכי פחות,
כשלושים - חמשים לצרכי יצוא. יהיה הכרח לקצץ ביבוא מכוונות לביחות החבורה,
מכרוח; יהיה הכרח להפסיק הבנין (בגרמניה לא בנו לשיכון, רק לחעשיה),
ויהיה הכרח לקצץ אמצא, בשר, דגים, סוכר ועוד. ויהיה הכרח אז בקיצוב
וסיקות על מחירים.

מתי בערך נגיע לעצמאות כלכלית? בעוד 14-15 שנה (11) יציין

בשאלוהי ויגיש לי מסקנות.

23.9.53, יום ד' יד' חש'י

המשכתי בבירורים עם צה"ל. (יש סטינוגרמות) ביום א' בבוקר במסגן
אח"צ הזמנתי כמה מורים מחברי המרכז מכל המסלבות לדון אחם על הגשמת סעיף ב'
של חוק החינוך ועל בקשה דינור לחוסף 2 שעות ל-30 שעות הלימוד. בובר
הראשון מצאתי הבנה. הם רוצים שאמבש עם כינוס המורים להרצות על סעיף ב'
בדבר חסני - נחגלה אי רצון, וגם דינור לא הצליח להסביר ההכרח שבדבר,
הצעה להם לבחור ועדה משותפת לבירור הדבר. גם הצעה להם פניית לדון על
סידור היחסים בין הסת' המורים ובין המדינת על מנת למנוע שביחות ואיומי
שביחות. הסכימו לכך.

ביום 21.9.53 קיימה 3 ישיבות - בבוקר עם אכא וגדנע, אה"צ עם אגא.

הרצאת גבי איילון היחה חוורת.

ביום 22.9.53 היחה לי שיחה עם זיאמה על רצונו ללכה לעבוד לשנתיים
בשדה בוקר ועל כניסתו למטעלה כלי חיק, במקומו של מנחם שיקבל חיק הבטחון.
זיאמה התנגד בכל הוקף לרצוני - הדבר לדעהו יזיק למדינה ולתנועה, וחלילה
יביא להרס. הוא מאמין בתפקיד האישייות בהיסטוריה. ומשום כך לא קיבל הצעה
להכנס למטעלה.

- הייתי צריך להטגש הערב בטעה שבע עם מ.מ. על יחסי המטה והמסדר.
אך לפני כך שלפן לי משה שרת שקיבל הודעה בכתב מבניקה שיש להפסיק העבודה
בחולה, כי הסית המים מקנה לנו יהרון איסטרטיגי, מונע מים מטהנות שיש
לסוריה בעבר השני, העבודה כאילו נעסיה באדמה ערבית, והבטחתנו למח מים
לאנשי בטיחה לא מניחה דעה הסורים, כי אינם רוצים להיות חלויים ברצון הטוב
של ישראל. עלינו להמטיק עד שיוטג הסכס (עם מי), ולכן הוא רוצה שנמגש
בשבע. בא משה עם תקוע וגדעון, מ.מ. ופ. דיין. שאלתי לדעה תקוע מה הוא
הדין מבחינת הסכמי שביתת הנשק. ודעתו שאין יסוד לאיסור, וריילי, בטענות
לפני מועצת הבטחון וגם זה, חווה דעתו בסירוס שאנו רשאים לעשות כל עבודה
באזור המפורז אם אין זו עלא אדמה ערבית.

דיין טען שהטחנות לא כעולות כבר הרבה שנים. משה וגדעון היו בעד
המסקת העבודה - שלא נעמיד עצמנו כממירי ההלטה או"מ, ולא נעמוד בהתנגדות
לארה"ב, אנגליה וצרפת; נערער לפני מועצת הבטחון.

דעתי היחה - על יסוד חוות דעה תקוע - שלא נפסיק. בניקה ואנשי או"ם הולכים בקו ההתנגדות הקלה ביותר. מה איכפת להם שלא נמחח החולה, - ואין להם רצון בסכסוך עם סוריה. לנו זה ענין חיוני. המסקה עבודה עכשיו - מותרת גורל חירדן בידי הסורים. אם כי בניקה לא פירש חסכם - עם סי, ברור שהכוונה עכשיו היא חסכם עם סוריה, וחסכם זה לא יבוא. אין לחניח שאם נפסיק העבודה - תחליט מועצת הבטחון לחדש העבודה. אך לפי דעתנו מעולתו של בניקה היא לא מוסמכת - אין אנו חייבים לסמוע לו, ביחוד כשיש הודעה ברורה מהנגדת מצד ריילי. אם מועצת הבטחון הדיון הזה - כשאנו עובדים - יש תקווה שלא ננקל יאסרו העבודה. בכל אופן יש זמן עד אז. נברר בינתיים עמדתנו ונטשיך. אם הסורים יירו - נשיב ביריות. איש לא יחשוב שאנו החולנו ביריות. כי למח לנו זאת?

דעה זו נחקבלה כאילו על דעתו של משה, אך כעבור שעה חזר עם גדעון עם "ערעורים חדשים" - שלא היו אלא חזרה על הטענות הקודמות: הסרית או"ם, התנגדות ארה"ב. אמרתי לו שלא סכעתי ממיו שום נימוק שמערער דעתי, אבל מושב שיזמין מיד המכסלה למחר בבוקר - הודעה בניקה שהכרסם מחר באחת עשרה - ויחליטו. אין הוא נוטה לכנס הממשלה - ולע"ע לא יפסיק העבודה.

- אח"כ המשכתי בשיחה עם מ.מ. הסברתי לו עמדתי בשאלת הכטה והמשרד. דחייתי דעתו שרמטכל יהיה ממונה גם על הכסף והכספים ואספקה ופיקוח משקי כיועץ של הבטחון - לא בתמיים ולא בטמונים אחוזים. (היו בדברי כ.מ. שחי גירסאות). רמטכל הוא ממקד עליון של הצבא, ואינו מופחה לכספים ולמשק וגם אין לו זמן לנהל אותה. לשר הבטחון יש שני עוזרים ראשיים - רמטכל להדרכת הצבא וארגונו ולתכנון מלחמתי, ועוזר אזרחי (מנהל המשרד) לכספים ולמשק

(תקציב, אספקה, פיקוח מטקיי, רכש) העבודה היא משולבת בכל הדרגים וטוב שהכמה זמנכל ישבו בבית אחד. כ.מ. קיבל דברי, אך הקיר בסוף שיש בעיות אישיות. אמרתי לו שאני דן על עקרונות, ולא עלי עליו ועל פרט.

24.9.53, יום ח'

לפי עצה זיאמה, שהוא קרוב פורת, הזמנתי אחותה ליליה קליין, המארתה בח"א זה כשנחיים. היא מרוצה מעבודתה (למדה טיוס). חשדות בצבא מקנה עצמאות לאיש. לדעה - זה חל על כל הנשים בצבא. גם בנוח ערות מזרח מחקלות בצבא. היחסים טובים. אבל אין היא רוצה להשאיר אחרי גמר שרות חובה. רוצה ללמוד ארכיטקטורה של גנים.

4.10.53, יום ג' כח' השני

ביום 25.9.53, יום ו' יצאתי לסדה בוקר. ברדתי אפשרויות העבודה. כבר נתגנבו אליהם שמועות שאני רוצה לבוא שמה. העדר העתיקו צפונה, לרגל הבצרת. דברתי על לבם לרכוש גמלים ונהתי להם 1200 ל"י לרכוש שני גמלים ראשונים לכל אביזריהם. ראיתי עבודות הסכרים שעשו לאגירת מי השטופונות בחורף. כך עושים גם הבידווים, וכך עשו הקדמונים. אין לשער גודל כמות